

ת"פ 67104/01/20 - מדינת ישראל נגד בנימין נתניהו, שאול אלוביץ', איריס אלוביץ', ארנון מוזס

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים ת"פ 67104-01-20

לפני כבוד השופטים: רבקה פרידמן-פלדמן, משה בר-עם, עודד שחם
בעניין: מדינת ישראל

01 דצמבר 2020

המאשימה

נגד

1. בנימין נתניהו
2. שאול אלוביץ'
3. איריס אלוביץ'
4. ארנון מוזס

הנאשמים

החלטה

1. לפנינו בקשות של כל אחד מהנאשמים לעיון ולקבלת חומר חקירה, בהתאם לסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982.

הדיון שלפנינו התייחס לבקשות לקבלת חומר חקירה בלבד. עתירות שהגישו במקביל נאשמים 1 ו-4 לגילוי ראיה חסויה, בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א-1971, הועברו לדיון לפני מותב אחר (החלטה מיום 19.11.2020).

2. כל אחד מהצדדים הגיש בקשה מפורטת ומנומקת, תוך סקירת הפסיקה הנוהגת.

בסופו של דבר, אין בין הצדדים מחלוקת משפטית ממשית, ומוסכם על כולם כי יש לפרש את המושג "חומר חקירה" פירוש מרחיב, כך שכלול "כל חומר הקשור באופן ישיר או עקיף לאישום, והנוגע ליריעה הנפרשת במהלך האישום הפלילי" (בש"פ 92/08 מדינת ישראל נ' שיבלי (13.2.2008)).

3. נותרה להכרעה שאלה לגבי הגדרת כל אחד ואחד מהמסמכים ומה "חומרים" שנאספו:

א. האם הוא עונה להגדרת "חומר חקירה", כטענת ב"כ הנאשמים; או שמא מדובר ב"תרשומת פנימית"

עמוד 1

שאינן לנאשם זכות לעיין בה, לרבות הנחיות התביעה לרשויות החקירה ודו"חות סודיים שהוגשו לשופטים במהלך החקירה, כטענת המדינה;

ב. האם מדובר במסמכים שאינם רלוונטיים, כפי שטוענת המדינה;

ג. לעניין היקף זכות העיין של הנאשמים בחומרים ממדיה דיגיטלית - הצדדים חלוקים ביניהם:

הנאשמים מבקשים לקבל לידיהם את **כל החומר שנאסף**, ללא "סינון" שנערך על ידי המדינה; ולעומתם טוענת המדינה כי חלק גדול מהחומר שנאסף במסגרת זו אינו רלוונטי לאישום, וכי מסירת מלוא החומר שנאסף לידי ההגנה, עלולה לפגוע בזכויותיהם של צדדים שלישיים.

יצוין כי נוכח ההיקף הגדול של חומרים ממדיה דיגיטלית, ערכו רשויות החקירה "סינון" ו"מיון" של חומר, והמדינה מציעה להרחיב את החיפוש, בהתאם לבקשות "מושכלות, מנומקות וממוקדות" של הנאשמים.

ד. נושא נוסף השנוי במחלוקת בין הצדדים, נוגע למסמכים הקשורים במשא ומתן שנערך עם עדי המדינה - בכל הנוגע למסמכים המתעדים מו"מ בין הפרקליטות לבין עורכי דין של עדי המדינה, דהיינו **בין עורכי הדין של שני הצדדים**. מו"מ כזה, לדברי המדינה, התקיים רק בעניינו של עד המדינה ארי הרו, ולגביו הועברה לסנגורים פרפרזה.

ה. הצדדים חלוקים גם באשר לתכתובות בין חוקרים לבין עדים, ובהם עדי המדינה, כשלטענת המדינה "לא כל שיח שנערך ושנאסף בשלב החקירה, לרבות שיח בין חוקר לנחקר, הוא בהכרח 'חומר חקירה'".

4. מחלוקת נוספת קשורה בהבדל בין "זכות ההעתקה" לבין "זכות העיין". לגבי חלק מהמסמכים העונים להגדרת "חומר חקירה", לדברי המדינה מסמכים ספורים ומועטים, הגבילה המדינה את הסנגורים, ולא אפשרה העתקת החומרים אלא עיין במשרדי רשויות התביעה, מטעמי צנעת הפרט, מחשש שהדלפה אפשרית של החומרים, תפגע בצנעת הפרט של צדדים שלישיים או באינטרס מוגן ורגיש אחר.

5. המדינה העבירה לידנו שבעה קלסרים לבדיקה - שלושה קלסרי בית-משפט, בעניין "פרשיית 4000" - קלסר בימ"ש 2, קלסר 80, ו- קלסר 81; שני קלסרי בקשה לחומרי חקירה 4000; קלסר חומר מודיעין ומחת"ק 4000, וקלסר 1000-2000.

6. להלן החלטתנו, לאחר בדיקת מלוא החומר שהועבר לעיוננו.

א. קלסר בית משפט "81"

בקלסר תכתובות פנימיות - שאינן בגדר "חומר חקירה".

עוד בקלסר, דו"חות סודיים שהוגשו לעיין בית המשפט - לא מדובר בחומר חקירה, ומעין בדו"חות לא מצאנו כי

עמוד 2

יש באמור בהם כדי לסייע בהגנת הנאשמים.

ב. קלסר 80

לאחר עיון במסמכים בקלסר האמור, מצאנו, לגבי חלק מהמסמכים, כי יש להעבירם לעיון ההגנה, בהיותם בגדר "חומר חקירה". לפיכך אנו מורים על מסירת המסמכים הבאים:

(1) מסמך מו"מ עם פילבר - ברקוד 3066; מסמך מו"מ עם פילבר - ברקוד 3036;

(2) מסמך פרטי רכב - ברקוד 3038 - בהעדר נימוק מדוע המסמך לא יימסר, יש להעבירו להגנה.

(3) שני מסמכים שחשיפתם נתבקשה על ידי ההגנה לא נמצאו בקלסר - מזכר תכתובת רפ"ק אורי קנר - ברקוד 3082; ומזכר תיעוד של חדר חקירה - ברקוד 3083.

על המדינה להעביר את המסמכים לעיונו בתוך שבעה ימים.

ג. קלסר בימ"ש 2

(1) מתוך המסמכים המצויים בקלסר זה, אנו מורים על העברת המסמכים הבאים:

קובץ שמע - ברקוד 3017; רישומי מסרונים - ברקוד 3009; הפקה של מסרונים - ברקוד 3007; תרשומת אילן ישועה - ברקוד 3024.

(2) לגבי המסמכים הבאים: מקבץ מתוך שיחות טלפון של אילן ישועה - ברקוד 3030; מקבץ התכתבויות של אילן ישועה - ברקוד 3029; מקבץ מתוך התכתבויות הקשורות לניר חפץ - מתוך קבוצת מסמכים המסומנת בברקוד 3019 - איננו מורים על העברת החומרים, בהנחה שהחומר הגולמי נמסר לנאשמים.

ד. קלסר 1000-2000

(1) לגבי שני תקליטורים הנוגעים להעתקת טלפונים - רשמנו לפנינו את הודעת המדינה, כי תבצע חיפוש נוסף בקבצים ככל שההגנה תבקש זאת. מעבר לכך, לא מצאנו כי על המדינה להעביר את החומרים הקשורים בטלפונים במלואם.

(2) מסמכים המסמכים את היקף טובות ההנאה לגבי פרשת 1000 - הננו יוצאים מנקודת הנחה שהחומר הגולמי ששימש להכנת הניירות נמסר להגנה. לפיכך איננו מורים על העברת המסמכים להגנה.

(3) מסמך המסומן במ/2 - על המדינה להעביר את הקטעים שסומנו על ידינו, כמפורט להלן:

בעמ' 1 - הקטע השני המתחיל ב"לפני כשבועיים" ועד "עמו פגישה"; כל הקטע תחת הכותרת "נערכה פגישה..."; הקטע המתחיל בכותרת "השיחות נערכו" ועד "תאריך בקירוב".

בעמ' 2 - תחת הכותרת "תוכן השיחות" מתחילת הקטע עד "8 חודשים"; בהמשך מהמילה "מסתבר" עד "צו בית משפט"; בקטע הבא מהמילים "לי בירור" עד "מעין אלו" (שתי שורות); ובהמשך שורה "מדובר בהליך בדיקה".

בעמ' 3 - בפרק ההחלטה מהמילים "המשטרה תוציא" עד "הנייד מחדש".

(4) לגבי המסמכים הנוגעים לעוץ ערד - אנו מורים על העברת המסמכים המסומנים בברקודים המפורטים להלן: 938; 44; 354; ו- 355.

(5) בעניין ישיבת המו"מ בין נציגי הפרקליטות לבא כוחו של ארי הרו - המדינה מציינת בתגובתה כי הועברה לעיונו של ב"כ נאשם 1 פרפרזה המתעדת את הפגישה.

לא מצאנו בקלסר שהועבר לעיונו את הפרפרזה האמורה ואת המסמכים המתעדים את הפגישה. ככל שאלה לא הומצאו עד כה לב"כ הנאשם (לא ברור אם בסופו של דבר הסכימה לכך המדינה) - יועברו המסמכים לעיונו בתוך שבעה ימים.

ה. קלסר ב.מ. 4000 - חומרי מודיעין מחת"ק

קלסר ב.מ. 4000 - חומרי מודיעין מחת"ק - בקלסר ישנן בקשות של היחידה החוקרת למתן צווים להאזנות סתר ולקבלת נתוני תקשורת, בעניינם של מעורבים שונים, אשר הוגשו לבתי-משפט השלום, בשנים 2018-2019, במהלך ניהולה של חקירת משטרה בפרשת 4000.

לבקשות צורפו כתמיכה, בין היתר, דו"חות סודיים, מזכרים פנימיים, רשימות טכניות וחומרי חקירה שונים.

לאחר עיון, מצאנו כי הקלסר מכיל דו"חות סודיים, בין היתר ובעיקר, עדויות ומזכרים המהווים עיבוד וריכוז של פעולות חקירה, לרבות התכתבויות פנימיות בין גורמי החקירה. כמו כן, בקלסר חומר הראיות הגולמי הצורף לדו"חות, לצורך ביסוס עילות הבקשה למתן הצווים (שנמסר להגנה).

מדובר במסמכים המהווים "תרשומת פנימית"; אין בהם כדי לתרום להגנת הנאשמים, ובהתחשב בכך שחומר החקירה הגולמי שנאסף על-ידי חוקרי המשטרה נמסר לידי ההגנה, נחה דעתנו כי דין הבקשה לעיון במסמכים בקלסר להידחות.

ו. לגבי קלסרי 4000 (שני קלסרים) - בקשה לחומרי חקירה

עינו בחומר שנמסר על ידי המדינה, על רקע טענות הצדדים. בסופם של דברים, מצאנו את המסמכים שיפורטו להלן כרלוונטיים, במידה המצדיקה את מסירתם להגנה. ודוק. חלק מן המסמכים ניתנים לתיג, במישור הצורני, כמסמכים פנימיים. עם זאת, הם כוללים מידע גולמי בעל ערך פוטנציאלי, ובעל רלוונטיות להגנה, להבדיל מכוונות, הערכות, הנחיות או מסקנות של גורמי האכיפה, באופן המצדיק את מסירתם לידי ההגנה.

לצורך הנוחות, נפנה למיקומם של המסמכים בקלסרים שנמסרו לעיונו:

(1) חוצץ 113 - מזכר מיום 31.7.18, המצוי בחוצץ 107 - 109; מזכר מיום 28.8.18; התכתבות בהמשך לבקשה מיום 30.4.18; מזכר תנ"צ אלי אסייג מיום 21.7.20; בקשה לבית משפט, עם תגובת המדינה (2.5.18).

(2) חוצץ 127 - 132 - ריכוז תשובות דובי שרצר, 17.9.20; מכתב דובי שרצר, 16.11.20, בחלק המתחיל בכותרת "פעילות פסולה"; שתי הודעות דוא"ל משה סעדה (15.9.20, 4:54; 15.9.20, 20:14); התייחסות קרן בר מנחם 23.9.20, בחלקים הנוגעים למה שכונה פרשת רוטנברג ופרשת א.

(3) חוצץ 145 - 146 - מזכר המתעד שיחה עם ניר חפץ, 11.9.19.

בחומר ישנם מסמכים רלוונטיים נוספים, אשר אנו מניחים שנמסרו להגנה. ככל שהנחה זו אינה נכונה, יש למסרם. המדובר במסמכים הבאים:

(4) חוצץ 116 - 120 - נספח ב' להסכם עד המדינה עם שלמה פילבר (7.8.19) (ככל שטרם נמסר להגנה); מזכר מיום 17.4.18, מזכרי סנ"צ יורם נעמן, 3.11.19, 19.10.20, ומזכר סנ"צ שלומית לנדס, 19.10.20.

(5) חוצץ 148 - חלק משיחה בין נאשם מס' 1 לבין ניר חפץ המתואר במזכר מיום 25.3.18.

לגבי שאר החומרים, לא מצאנו הצדקה להורות על מסירתם, בין בהיותם מסמכים פנימיים, לרבות מסמכים בעלי אופי טכני, אשר אינם מכילים מידע גולמי כאמור; בין בהיותם טיוטות שאינן מכילות מידע כאמור; ובין נוכח הצהרות המדינה כי החומרים נמסרו לידי ההגנה.

7. אשר למסמכים שהמדינה מאפשרת עיון בהם, במשרדיה, להבדיל מהעתקתם - מדובר במסמכים שפרסומם עלול לפגוע בצדדים שלישיים. האיזון בין החשש מפרסום המסמכים ופגיעה בצד ג', לבין זכותם של הנאשמים לקבל את חומר החקירה, נעשה במתן האפשרות לב"כ הנאשמים לעיין בחומר במשרדי המאשימה. לא מצאנו כי עשויה להיות בכך פגיעה בהגנתם של הנאשמים, ולפיכך אין מקום להתערב בהחלטת המדינה בעניין זה.

8. כאמור, בתוך שבעה ימים על המדינה להעביר לעיונו את המסמכים החסרים, כמפורט לעיל.

9. מסירת המסמכים שעל המדינה להעביר לב"כ הנאשמים, תדחה בשבעה ימים, כדי לאפשר למדינה לשקול צעדיה, ולפעול להוצאת תעודת חיסיון במקום בו הדבר נדרש.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשפ"א, 01 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.

עודד שחם, שופט

משה בר-עם,
שופט

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת